

Manifest voor Herstelbetaling voor misdaden tegen de menselijkheid gepleegd gedurende de transatlantische slavernij

Aan: Zijne Koninklijke Hoogheid Koning Willem Alexander

31 januari 2023, Alhier

Arubaanse politieke partij: Pueblo Prome

Dhr. Michael Alfred Williams (Partijleider)

Mw. Gisele B.M. Sint Jago, LL.B, B.Ed

KvK H52742.0

Macuarima 162, Aruba

pueblopryme@gmail.com

(+297)593-8604

(+297)690-0099

Inleiding (Gedicht)

Als masterstudent rechten ben ik hier vandaag uitgenodigd en wil ik mijn recht op vrijheid van meningsuiting, artikel I.12 lid 3 van de Arubaanse Staatsregeling, inroepen. Ik richt mij respectvol tot de Principalen en genodigden, in naam van de nazaten van de Afrikaanse tot slaaf gemaakten en hun belangengroepen.

Onze voorouders leerden ons, dat toeval niet bestaat: Het is het pseudoniem, waaronder God's werk sinds jaar en dag verscholen gaat. Dit gedicht, is een protest, tegen de koloniale wijze waarop Nederland tot op de dag van vandaag met de (voormalige) kolonies en het slavenverleden omgaat.

Dit Slavernij verleden dat niet alleen een pagina, paragraaf beslaat, zelfs geen hoofdstuk of boek. Is een trilogie, een encyclopedie uit een tijd waar het morele kompas met een hebzuchtige hand op de Bijbel, terzijde werd gelegd, per kapersbrief, dus op verzoek.

Geen wettelijke vastlegging van deze onmenselijke misdaad, destijds reeds in opdracht van de Staten Generaal, Heren XIX, stadhouder en later Koning, ons inziens juridisch historisch, in het hier en nu, de verantwoordelijkheid van de Nederlandse Staat.

Louter toegeven aan de historische continuïteit, verklaren dat het hier alleen een moreel ethische overtuiging betreft, maar geen biologisch feit, is de continuïteit van de invalidatie van toen tot in het hier en nu van onze menselijkheid.

Geen Koninklijk excuus, maar wel een Koninklijk bezoek, het zal onze mond niet zemen. Een schadeloosstelling in verhouding tot het misdrijf, is wat wij in het hier en nu claimen. Zonder wettelijke grondslag is dit weer een nekslag, de zoveelste klap in ons gezicht. Maar net als abolitionisme, dekolonisatie en Zwarte Piet, zijn wij deze strijd aan onze voorouders en nageslacht verplicht.

Oh en waarom enkel een Bewustwordingsfondsartikel in de voorjaarsnota, waar de Tweede Kamer minimaal toezicht op heeft, en geen instellingswet waar de Staten Generaal inhoudelijk op kan reageren en de Raad van State zijn advies over geeft? Is het soms de nare bijmaak van COHO die het kabinet Rutte nog in zijn greep heeft?

Ten slotte richten wij ons kort en krachtig op artikelen in het Koninkrijks Statuut, die in strijd zijn met ons zelfbeschikkingsrecht, dwingend recht, *Jus Cogens*, niet één maar tweevoudig absoluut.

Het betreft de artikelen 28, 39, 44, 50 en 51, allen in strijd met het Internationaal recht, Het VN Handvest geeft ons voor de voltooiing van het decolonisatie proces unilateraal de regie over onze autonomie oftewel ons zelfbeschikkingsrecht.

Pueblo Prome verzoekt u conform artikel 73 VN Handvest om uitvoering te geven aan uw aanvaarding van het heilig vertrouwen de verplichting door de Nederlandse Staat, om het welzijn maximaal te bevorderen, ook van iedere nakomeling van de tot slaaf gemaakten, de Afro-Caribische nazaat.

Uit eerbied voor onze tot slaaf gemaakte Afrikaanse voorouders zal ik mij hierna uit dit gezelschap verwijderen, een klein offer vergeleken met Boni, Lokhay, Tula, Alida, Virginnia en vele anderen die bloed, zweet, tranen en hun leven gaven om ons vanonder dit juk te bevrijden.

Dit manifest bevat onze 9 fundamentele principes van herstelbetalingen

1. Validatie van onze menselijkheid

Het eerste en meest fundamentele principe van dit Herstelbetalings Manifest is dat de vraag naar herstelbetalingen op zichzelf een onmisbare schakel is in de erkenning dat onze voorouders, evenals uw voorouders, beschikten over natuurlijke en onvervreembare rechten. Het criminele feit dat er wetten in het leven zijn geroepen om onze voorouders tot slaaf te maken, neemt niet weg dat zij even zoveel mens waren als ieder ander mens die in die tijd leefden, dit is een biologisch feit. Waren wij geen mensen, dan was voortplanting immers niet mogelijk geweest. Dat een ieder zich ervan bewust was dat de Afrikaanse tot slaafgemaakten mensen waren blijkt uit de vele mulatten die geboren zijn en de wetten die bepaalden dat alleen een mulat die uit een zwarte vrouw werd geboren de status van slaaf erfde van zijn moeder, maar een mulat geboren uit een witte vrouw niet. Wij werden weldegelijk als mensen erkend, doch gevangen genomen, geboeid en wettelijk gestript van onze rechten.

Iedere uitspraak van personen, instituties en de Staat dat het geen zin heeft om restitutie te vragen, betekent in principe dat men tot op de dag van vandaag, in het hier en nu, onze voorouders niet als mensen beschouwt. Het is onze plicht als nazaten van de Afrikaanse tot slaaf gemaakten om herstelbetalingen te eisen en de noodzakelijke juridische wegen te bewandelen, want onze voorouders verdienen respect en rechtvaardigheid.

2. Kennis van onze geschiedenis

Wie waren wij voordat we gedwongen werden in de slavernij en het kolonialisme? Wij hebben het recht om middels studie en de verspreiding van informatie onderwezen te worden over onze helden en hun daden. Zowel uit de periode voorafgaand aan de slavernij, voorafgaand aan de kolonisatie en gedurende slavernij, middels de gestructureerde aanvallen op de rechten van onze voorouders en de destructieve effecten hiervan in de Afrikaanse diaspora en het Afrikaanse continent. Hierbij moet speciale aandacht komen voor de wijze waarop de huidige Westerse industriële samenleving rijkdommen van de zonen en dochters van Afrika hebben gestolen.

3. Voltooiing van het dekolonisatie proces

Conform de preambule van artikel 73 VN Handvest, hebben lidstaten die de verantwoordelijkheid van het bestuur van gebieden destijds op zich hebben genomen door kolonisatie, als een Heilig Vertrouwen aanvaard de verplichting om het welzijn van deze mensen MAXIMAAL te bevorderen. De strijd voor herstelbetalingen betreft tevens het blootleggen en beëindigen van structuren en regelingen die de voltooiing van dit emancipatie proces belemmeren. VN Resolutie 945X geeft niet aan dat artikel 73 niet langer van toepassing is op onze eilanden.

Een (onvolledige) lijst van artikelen in het Statuut die de volledige dekolonisatie van Aruba tegengaan zijn:

- **Artikel 5 lid 2:** die het mogelijk maakt dat in gevallen waarin het Statuut niet voorziet de Grondwet van toepassing is op de eilanden. Waardoor artikel 120 Grondwet, verbod op Constitutionele toetsing van formele wetten, eveneens van toepassing is binnen de Arubaanse Rechtsorde. Nederland is het enige land ter wereld met een grondwet, waar deze constitutionele toetsing van formele wetten niet mogelijk is;
- **Artikel 28:** die het ons belet om zelfstandig lid te worden van CARICOM en aldus aan te kunnen sluiten bij de Reparatie Commissie;
- **Artikel 39:** het concordantiebeginsel, waarbij minimale ruimte geboden wordt voor zelfbestuur en tegelijkertijd geen verplichting op Land Aruba wordt gelegd om in de minimale voorzieningen voor rechtsbescherming, zoals een Ombudsman en een Bureau tegen Racisme en Discriminatie etc te voorzien;
- **Artikel 44:** waarin wij onder anderen niet de bevoegdheid hebben om de Gouverneur te verwijderen. De Gouverneur is het hoofd van een regering van een kolonie of subnationale eenheid. Indien wij gelijkwaardig zijn binnen het Koninkrijk dient de functie van Gouverneur verwijderd te worden;
- **Artikel 50:** waarin de Koning het recht heeft om onze wetten zondermeer te vernietigen, denk hierbij aan de 80/20 regeling, die aan de nazaten van de tot slaafgemaakten meer kansen geeft op de Curaçaose arbeidsmarkt;
- **Artikel 51:** waarbij de Nederlandse regering bij Rijkswet een algemene maatregel van bestuur kan opleggen, wat in strijd is met het recht op zelfbestuur. Dit is er de reden van dat de Rijkswet COHO geen doorgang heeft kunnen vinden en waarom de ambtenaren, gelijkgestelden waaronder docenten onrechtmatig gekort zijn op hun salaris sinds mei 2020. Deze kortingen dienen, variërend tussen 20.000 en 50.000 florin per gezin, dienen terug te worden betaald. Een pandemie geeft geen grond voor het schenden van het recht op zelfbestuur, aangezien dit een Jus Cogenswet is die tweevoudig absoluut is, zowel in tijden van vrede als in tijdens van oorlog. Er ontbreekt een verklaring van de Nederlandse staat conform artikel 34 lid 1 Statuut, waarin onze gebieden in een staat van beleg werden verklaard gedurende de Covid-19 crisis, waardoor er sprake was van een oorlogssituatie.
- **Daarnaast zijn er meerdere zaken, zoals de aanstelling van rechters, die niet (meer) onder artikel 3 Statuut genoemd staan, maar wel tot Koninkrijkszaken gerekend worden, omdat deze bij Rijkswet worden ingesteld. In vergelijking tot de Eilandsraad Verordening Nederlandse Antillen (ERNA) zijn wij de mening toegedaan dat alle zaken die bij Rijkswet geregeld worden eveneens het zelfbeschikkingsrecht, Jus Cogens beginsel, schenden.**

4. De schadeloosstelling moet in verhouding staan tot het misdrijf

De eis tot schadevergoeding van de huidige vertegenwoordigers van degenen die onze voorouders afschuwelijke misdaden hebben aangedaan en die volgende generaties hebben beschadigd en uitgeschakeld, moet bestaan uit een eis voor de overdracht van materiële middelen in een bedrag dat in verhouding staat tot de enorme omvang van de

misdaden en hun schadelijke effecten. Middelen om de huidige Afrikaanse afstammelingen van tot slaafgemaakten door de Nederlandse Staat, in staat te stellen de economische en sociale ongelijkheid als gevolg van die eeuwen van slavernij en achterstelling door kolonialisme tegen te gaan.

Van de Herstelcommissies en de Afrikaanse en Caribische regeringen die betrokken zijn bij de Herstelbeweging wordt daarom verwacht dat zij collectief met het maatschappelijk middenveld en andere populaire organisaties ideeën bespreken en uitwerken voor passende herstelbetalingen, betalingen en programma's die in staat zijn om een dergelijk doel te bereiken.

5. Herstelbetalingen moeten een rechtvaardige samenleving voortbrengen

Het vijfde fundamentele principe van de Herstelbetalingsactiegroep is dat de campagne voor herstelbetalingen of voor herstelrecht moet worden ontworpen om de "rechtvaardige samenleving" te produceren, in die zin dat de vraag naar herstelbetalingen moet worden geformuleerd als een eis voor een fundamentele transformatie van de momenteel bestaande onrechtvaardige en uitbuitende economische en machtsverhoudingen die bestaan binnen het Koninkrijk der Nederlanden als geheel, binnen de landen Nederland, Aruba, Curaçao en Sint Maarten afzonderlijk en de territoria Bonaire, Saba en Sint Eustatius, die sinds 10-10-2010 geconfronteerd zijn geworden met een herkolonisatie offensief, waarbij bijvoorbeeld op brute (denk ook aan de arrestatie en onrechtmatige gevangenhouding van Dhr. James Finies) en onrechtvaardige wijze het zelfbestuur van Statia hen in 2018 ontnomen is.

6. Niemand mag achtergesteld blijven

De fundamentele missie van de herstelbetalingencampagne moet daarom zijn om middelen, mechanismen en programma's te bieden die elke zuster en broeder bereiken die zich nog steeds in een kansarme, slavernij-achtige toestand van armoede bevindt, om hem of haar uit dat moeras te tillen. Zoals elke goede verwantschapsgroep of legerpeloton moeten we vastbesloten zijn om geen enkel lid van onze Afrikaanse broederschap, de Afro-Caribische nazaten van de Nederlandse Transatlantische slavernij, achter te laten. Denk aan particuliere scholen, banken, supermarkten en ziekenhuizen door ons en voor ons.

7. Nazaten van Afrikaanse tot slaafgemaakten, moeten autonomie uitoefenen tijdens het hele proces

De strategieën en taken die moeten worden geïmplementeerd voor ons psychologisch herstel en voor onze economische en sociale empowerment, behoren onze eigen verantwoordelijkheid te zijn en door ons te worden geconceptualiseerd, geleid en gecontroleerd! Om een voorbeeld te geven, in de huidige Arubaanse regering zit geen

enkele vertegenwoordiger van de tot slaaf gemaakten. Bovendien zit er in de onofficiële Commissie voor de Herdenking van het Slavernijverleden op Aruba (Comision CSA), van de Minister van Cultuur, sinds het begin tot en met 19 januari 2023, géén enkele nazaat Afrikaanse tot slaafgemaakten, maar wel een blanke Nederlander die een nazaat is van de kolonisten en mancipatoren. Deze comissie is nagenoeg wit! Een duidelijk voorbeeld van uitsluiting. Onze ideeën worden opgevraagd, maar wijzelf zijn niet welkom om de eerste herdenking op Aruba, van onze tot slaaf gemaakte voorouders, voor te bereiden en te organiseren.

Bovendien moeten we allemaal beseffen dat het op samenwerking gebaseerde "**Tien Punten Herstelplan**" dat door de regeringen van de CARICOM naar voren is gebracht, geenszins de definitieve of ultieme formulering is van de historische en heilige claim van ons volk voor herstelbetalingen. We moeten het erkennen voor wat het is - een beperkte uitgangspositie die we nu verder moeten uitwerken en verfijnen. Inderdaad, er kan geen definitieve formulering van de historische herstelbetalingenclaim van ons volk zijn totdat er een alomvattende en zinvolle wereldwijde pan-Afrikaanse betrokkenheid en dialoog over de kwestie is geweest.

8. Emotioneel zelfherstel

Zelfheling zal een massale steun voor herstelbetalingen creëren. De inspanning om de huidige vertegenwoordigers en begunstigers van de historische onderdrukkers van het Afrikaanse en Afro-afstammelingenvolk te "vervolgen" en ter verantwoording te roepen, zal de wijdverspreide deelname van Afrikanen en Afro-afstammelingen vereisen: en het bereiken van een dergelijke wijdverspreide volksparticipatie zal op zijn beurt afhankelijk zijn van de naar binnen gerichte strijd voor zelfherstel en haar vermogen om een kritische massa van de Afrikaanse bevolking ervan te overtuigen zichzelf en hun geschiedenis opnieuw te evalueren; om de ernst van het onrecht waar te nemen; om het tragische historische verlies te voelen dat zij hebben geleden; en om voldoende gemotiveerd te zijn om mee te doen of anderszins de campagne voor herstelbetalingen te ondersteunen. Herstelbetaling moet een brede draagkracht krijgen.

De massa van de nazaten moet intensief betrokken worden. De massa's van onze Afrikaanse of Afro-Caribische afstammelingen moeten nauw betrokken worden bij de campagne voor herstelbetalingen: ze moeten voldoende tijd en gelegenheid krijgen om de kwestie grondig te bespreken en te begrijpen; hun recht om het laatste en beslissende woord te hebben over de concrete details van de vordering tot herstelbetalingen moet worden gerespecteerd; en zij moeten inspraak hebben – via vertegenwoordigers die specifiek door hen zijn geselecteerd – over hoe de compenserende middelen worden gebruikt.

9. Een wereldwijd legislatief cooperatief netwerk voor herstelbetalingen

Het succesvol nastreven van herstelbetalingen vereist de oprichting van een wereldwijd netwerk van gemeenschaps-, regionale, nationale en internationale organisaties. Inderdaad, op het niveau van de basis moet de op de gemeenschap gebaseerde herstelbetalingenorganisatie worden gekoppeld aan een nationaal netwerk, terwijl we op het niveau van onze Afrikaanse en Caribische regeringen een trans-Atlantisch internationaal netwerk moeten opzetten dat juridische, diplomatieke en politieke strategieën op internationaal niveau voorbereidt en uitvoert om herstelbetalingen te bereiken.

Net zoals vrijwel de hele wereld op de hoogte is gekomen van de verschrikkingen van de Joodse holocaust en de legitimiteit en morele juistheid van de Joodse eis voor herstelbetalingen heeft erkend en gerespecteerd, moeten ook wij een vergelijkbare stand van zaken in de publieke opinie in de wereld tot stand brengen met betrekking tot de Afrikaanse herstelbetalingen.

De herstellvordering(en) van Afrikaanse en Afro-Caribische afstammelingen zal ofwel consensueel worden onderhandeld tussen wederzijds respectvolle (staats)partijen die rond een internationale onderhandelingstafel zijn verzameld, of zal moeten worden geprocedeerd in een reeks internationaalrechtelijke zaken die tegen de regeringen van de aansprakelijke naties zijn aangespannen. En aangezien de claim van herstelbetalingen die namens de zonen en dochters van Afrika en de diaspora wordt ingediend, van een omvang en complexiteit is die tot nu toe ongekend is bij het huidige internationale rechtssysteem, kan het naar alle waarschijnlijkheid de oprichting vereisen van een speciaal nieuw Internationaal Tribunaal dat specifiek is ontworpen door de lidstaten van de Algemene Vergadering van de **Verenigde Naties** voor een claim van dit historisch belang en deze omvang.

Oranjestad, 31 januari 2023

Dhr. Michael Alfred Williams
Mw. Gisele-Mireille Sint Jago

